

**A PANNONHALMI FŐAPÁT A FŐMONOSTORI KONVENT ÉS A HOZZÁTARTOZÓK NEVÉBEN IS
FÁJDALOMMAL, DE ISTEN AKARATÁBAN MEGNYUGODVA TUDATJA, HOGY SZERETETT RENDTÁRSA**

JÁKI IMRE ZÉNÓ O.S.B.

**életének 94., szerzetességének 76., áldozópapságának 70. évében,
a betegek szentségével megerősítve,
2013. március 31-én, Húsvét ünnepén, hazatért Mennyei Atyjához.**

**Temetése április 10-én, szerdán Pannonhalmán lesz.
A Bazilikában 14.30 órakor kezdődő gyászmisét követően
a Boldogasszony-kápolna kriptájában helyezzük örök nyugalomra.**

Elhunyt rendtársunk 1919. augusztus 18-án született Győrött.

1937. augusztus 6-án öltötte magára a bencés szerzetesi ruhát. 1942. június 27-én ünnepélyes fogadalmat tett, majd 1943. június 20-án áldozópappá szentelték.

A Szt. Gellért Hittudományi és Tanárképző Főiskolán matematika-fizika szakos tanári oklevelet szerzett.

Munkabeosztásai voltak: 1943–48: gimnáziumi tanár Kőszegen. 1948–50: segédlelkész Nagypösén, közben 1949-ben karnagy és kertgondnok Kőszegen. 1950–51: segédlelkész Celldömölkön, lelkész-helyettes Kemenesszentpéteren. 1951–55: gimnáziumi tanár és diákotthoni nevelő Pannonhalmán, 1955–57: gimnáziumi tanár Győrött. 1957–58: gimnáziumi tanár és igazgatóhelyettes Pannonhalmán. 1958–63: gimnáziumi tanár és diákotthoni nevelő Győrött. 1963–73: gimnáziumi tanár Pannonhalmán, 1973–77: gimnáziumi és diákotthoni igazgató Pannonhalmán. 1977–82: gimnáziumi és diákotthoni igazgató Győrött. 1982–85: alperjel és gimnáziumi tanár Pannonhalmán, 1985–99: beteggondozó és intenciókezelő. 1999-től nyugalomban Pannonhalmán.

Zénó atya kiváló emberi adottságaival, derűs, vidám, dinamikus egyéniségével, bencés lelkületével, áldozatkész szeretetével egész életében közösséget formáló és megtartó testvér, sokak lelki atyja és Regulánk szerinti szenpektája volt. Az 1970-es évek eleji kritikus időszakban ezért választotta a közösség Zénó atyát főapátjának. Ő a választást – a külső nyomás miatt – nem fogadta el, de ezután is minden rendi feladatát vidám, készséges és adakozó lelkülettel töltötte be. Jól felkészült tanár, fiatalokat megértő szerzetesatya volt tanári-, nevelői-, és igazgatói munkájában.

Diákjai ragaszkodással látogatták élete végéig. Odaadó lelkipásztora volt a Kőszeg környéki, majd a nyalkai híveknek.

Nyugdíjas éveit lelkipásztori munkával, idős rendtársai gondozásával, a szeretetszolgálat jócselekedeteivel töltötte meg. Amikor aztán maga is törődésre szorult, betegségét, mozgáskorlátozottságát derűvel és szelídséggel viselte. Súlyosbodó betegsége egy hónap alatt legyengítette, a nagyhét a csendes szenvedés hete és a várokozás ideje volt számára is. Az Úr Krisztus feltámadásának ünnepén, húsvét reggelén még magához vette az Úr testét, délben pedig csendesen befejezte gazdag és szép életét és megtért az őt meghívó Krisztushoz.

„jól van, te hűséges, derék szolgál: menj be urad örömébe” (Mt 25,23)